

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

27. An Coadjutoria cum futura successione inducat obligationem recitandi
Horas Canonicas? Ex p. 5. tract. 13. & Misc. 1. res. 75.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

choro dicuntur: & ita docet Raphael della Torre in
1.2. tom. 1. contr. diff. 7. n. 12.

RESOL. XXVII.

An Coadiutoria cum futura successione inducat obligationem recitandi Horas Canonicas? Ex p. 5. tit. 13. & Misc. 1. Rel. 75.

Libania semper ferax fuit doctorum hominum tam in legali, quam in Theologica professione; & inter illos non multis abhinc annis floruit Sebastianus Acosta, qui circa presentem questionem affirmatiuam sententiam docuit in *Bal. Cruc. quest. 75.* vbi sic ait. Cum vsus horum coadiutorum sit modernus in Ecclesia Dei, non agitur hac questio à Doctoribus. Ego tamen existimo prædictos coadiutores Canonicorum teneri sub mortali diuini officii recitare. Adducor autem vt ita credam ex eo fundamento quòd huiusmodi coadiutoria ex forma & tenore Bullarum & ex intentione Pontificis concedentis; habent rationem beneficii, prouideque litteræ Apostolicæ committuntur Iudici Apostolico in forma *Dignum*, vt prouisum examinet in forma iuris, & si ipsum dignum inueniat, auctoritate Apostolica mittat in possessionem coadiutoria, & de facto mittuntur coadiutores in possessionem eisdem solemnitatibus, quibus Canonici sedendo in choro in stallis, & in loco Capituli tangendo manibus frumentum, argentum, &c. Imò & iuxta Apostolicum confert prouiso coadiutorum per impositionem pilei, facta prius fidei professione iuxta *c. Ego N. de uisitatione.* quæ omnia non reperiuntur, nisi in collatione & possessione veri beneficii. Præterea nisi coadiutoria essent proprie beneficia, non posset coadiutores ad titulum illarum ad factos Ordines promoueri, sed passim coadiutores ad titulum illarum ordinantur; ergo coadiutoria sunt verè, & proprie beneficia. Vltimò, quoniam prædicti coadiutores gaudent omnibus priuilegijs Canonicorum, eliguntur enim iam in consecratos, & a Sede Apostolica deputantur iudices Apostolici, cum tamen ad hoc munus non quolibet beneficium, sed dignitas requiritur; ex *cap. finali, de offic. iud. deleg.* Ità Acosta *loc. citato.*

1. Sed his non obstantibus contrariæ sententiæ adherendum esse puto. Dico igitur coadiutoriam concessam alicui assignata aliqua portione præcongrua, & cum futura successione non esse beneficium, vt declarauit Paulus V. tenet Suarez *lib. 4. de Horis Canon. cap. 22. num. 19.* & alijs, ergo non obligat ad Horas Canonicas; & certè quia coadiutoria datur potestas succedendi in beneficio post proprietarij mortem, apparet quòd non confertur ei beneficium proprietarij; nam alias beneficium in duobus existeret, quod est absurdum. Neque obstat mortuo proprietario non requiri nouam collationem; quia hæc prouenit ex eo, quòd cum datur coadiutoria, beneficium tunc proprietarij confertur coadiutori; non absolute, sed dependenter à proprietarij morte; quare mortuo proprietario tunc habet effectum collatio, & coadiutor beneficium obtinet; & ita hanc sententiam docet post Suarez *vbi supra.* Caramuel Palauz *tom. 2. tractat. disputat. 2. punct. 1. §. 2. num. 7.* vbi etiam citat Azorium; Garziam & Bonacinum, alias etiam rationes adducens ad firmandum coadiutoriam non inducere obligationem recitandi Horas Canonicas.

Tom. III.

RESOL. XXVIII.

An qui habet Officium, cum quo consistere non potest Horarum Canonicarum lectio excusetur ab eorum recitatione? Ex part. 7. tract. 12. & Misc. 2. Rel. 1.

Affirmatiuè respondet Caramuel in *Regulam D. Benedic. disput. 116. num. 1438.* vbi sic ait. Qui ex officio sibi legitime iniuncto singulis diebus duodecim horis integris occupatur non tenetur legere officium diuinum; licet Suarez asserat, eum qui habet officium, quo cum consistit Horarum lectio; debere vel illud relinquere; vel petere dispensationem. Vtrumque tamen falsum est, & ex ipsius Suarij doctrina propugnari non potest. Nam asserente eodem auctore, qui ostentationis gratia vult integro die actionem publicam literariam facere, potest omittere officium Diuinum vt ea melius fiat; nec tenetur propositam actionem intermittere. Atqui Petrus potius tenetur officio quam velleitatis satisfacere; ergo, cui licet potius officium Canonicum omittere quam actionem ostentationis vltro admissam, poterit etiam omittere potius officium, quam conditionem seu dignitatem illam; quam habet.

2. Præterea, si occupatio sit publica (puta si Petrus sit aut Concilij Præses, aut Regni Gubernator, aut pauperum prouisor, aut Magister ærorum, &c.) non potest Petrus præponere priuata publicis, nec censendus est iussisse Pontifex vt communibus particularia præponat, seruire debet Reipublicæ, & Patriæ quando, & quantum potest; nec ei officium legendum alicui debet esse impedimento.

3. Probatum id clarissimè; Primò quia sicut Pontifex non potest indifferet Horarum lectionem in damnum salutis priuatæ; sic nec in damnum salutis publicæ: ergo sicut Petrus non tenetur obedire Ecclesiasticæ legi cum salutis graui detrimento; sic nec cum graui detrimento Reipublicæ.

4. Secundò; quia Pontifex noluit præcipere officij Canonici lectionem in positis casibus; quod probo euidenter. Summa esset imprudentia, velle quod Suarius non scriberet doctissima illa volumina quæ illustrant Ecclesiam militantem; Imperitia esset, malle quòd Petrus Horas legeret quam audiret confessiones; rigor iniquus esset Pauliani ita lectione impedire; vt ægro grauius periclitanti optulari non posset; tyrannus; titulo recitationis præcipere Ioanni; ne faueat, & seruiat Reipublicæ adstantia indigenti: Atque Ecclesiæ; & Pontifici est iniurius, qui ita ius Canonicum explicat, vt Legislatores habendi sint rigidi, tyranni, & imprudentes: ergo dicendum est Pontifices noluisse in talibus casibus ad Horarum recitationem obligare. Nempe, cum ex officio suo aliquis habet occupationes ita graues, vt non consistant cum Horarum lectione. Hæc omnia Caramuel.

5. Sed existimat Trullench in *Decal. tom. 1. cap. 7. dub. 28. num. 2.* obligatum ad recitandum diuinum officium non posse voluntariè suscipere aliud munus, & officium cuius executio impossibilis sit cum recitatione Horarum, nam sic implicite vult omissionem Horarum, modò non adsit grauis necessitas illius suscipiendi. Et ideo Machadus de *Persecio Confess. tom. 1. lib. 2. part. 3. tract. 3. docum. 3. num. 5.* Bassæus in *Floribus Tueloz. ver. Hora Canonica 6. n. 4.* Moneta de *Distrib. par. 2. q. 5. n. 25. §. 28.* & Oliuetius Bonartius de *Horis Canonici lib. 2.*

Sup. hoc lege doctrinam Ref. & 5. an. not. seq.

Sup. doctrina contenta in hac Ref. & signanter in hoc §. lege Ref. seq. per totam, & in tom. 8. tit. ex Ref. 30. §. circa voto.